

چیز کی خوشہ ویستیه کی بیتام!

به اختیار شاخی
bshakhy@hotmail.com

له به رچاوی یه کترون نابن کهی بوار بو خه یال ده مینیتیه وه تا شهیدایان بکات و به دوای دوزینه وهی وشهی جوان بو و هسفی یاردا ویل بن؟ گنهنجی ئهوسا که له سهره تای نامه کیدا دهینوسی «له دله وه بو گول»، کاتیک پری ده کرد له شیعر و ده رپرینی ههژینه، کاتیک به خوین موری ده کرد و ده پیچایه وه، به رله وهی «بیدات به شهه مال» دهیانجار دهیکردده و دهیخوینده وه نوه کا نامه که شایانی دلبه رنه بیت، ئهوسا ساتی چاوه پوانی بو هاتنه وهی وهلام... ئه و چاوه پوانی و خه یاله بوبو که ببووه هوکاریک بو داهیتانی ئدبه، کی ئیستا خوی بهوشانه وه خه ریک ده کات و فشهی پیتایه؟ «پیشکه وتن ههیه و پیویسته سوودی لیوه ریکین» ئه مه وهلامی دلدارانی ئیستایه، بهلام ئه و راستیه ناشار دیتیه وه «عهشقی ئهوسا سووتینه بوبو، عهشق بوبو عهشق نه ک گالته، بوبیه ده گووتراء هر کسیک هات و گووتی من عاشقم باوه پمهکه».

ئیستا چی؟ که سهیری SMS ته له فزیونه کان و کلیپه تو مارکراوه کانی موبایل ده کهی ده گهیه یه ئه و بروایه که سووکایه تییه کی نور به عهشق ده کریت، سهیریش ئه وهیه هه موبایان خویان له شین و فرهاد، مهم و زین، خج و سیامهند و لهیلا و مه جنوونیش مه جنوونتره، دواجاريش هر ئه وندت پیده کریت بلیی «ما برا شفتی ئیستا تامی وکی ئیه جارانه؟».

شیواند. ئه وه چون عهشقیکه مرؤی ئه م سه رده مهی سه رقال کرد وه؟ ئه و ناکوکی و درزه که و توتنه نیوان دوو و هچهی دوینی و ئه مرفه هه مان کاریگه ریی له سهه عهشقه که شیان ههیه؟ ته نه گویگر تیکه له گورانیبیه کانی دوو دهیه پیش ئیستا، ده مانگه یه نیته ئه و باوه پهی که هیچ گنهنجیکی سه رده می ئه م شورپش ناتوانیت وک باوک و دایک و نه نک و باپیری عاشق بیت، کامیان خولقی ئه وهی ههیه چهند گووندیک ببریت ته نه بؤئه وهی له دووره وه دلبه ره کهی ببینیت و له سهه ریی کانی نامه یه کی بوق بخاته قاوغی شقارته وه و بههه زار ترس و لهرز بؤی فریبیتاهه سهه ریگا؟ «تا نامه یه کی داوه تی په و بالی ده کردووه». کامیان چهند شهه ویک به دیار نووسینی نامه یه که وه شهه و خوونیبیان کرد وه؟ کامیان ده تو ان له لهزتی ساته کانی چاوه پوانی هاتنه وهی وهلامی نامه تی بگه ن؟

ئه وهی ئیستا له نیوان کور و کیزان رو وده دات روحی عهشقی تیدا نییه، زویر مه بن، پهیوه ندیی خوشہ ویستی بی چاوه پوانی ده بیتیه شتیکی دیکه کی بی روح، نابیتیه عهشقیک که ناخ داگیر بکات. ته کنولوژیا ئه و روحهی له عهشقدا نه هیشت، کاتیک کیژ و کور بیستو چوار سه ساعت به موبایل قسه ده که نیان کور ته نامه ده گورنے، کهی بواریک بؤ ئه وه ده هیلن وه که بیری یه کتری بکه ن؟ کاتیک شه و نیوه شه و خه ریکی فیدیو چاتن و

له هونه رمه ندیکیان پرسیو «ئه ری شانقی ئیستا بوق تامی ئه وهی جاران نادات؟» گوتوویه تی: «ما برا شفتی ئیستا تامی وکی ئی جارانه؟» مه سه له ئه وه نییه که شفتی و شانق ته نه لاه (ش) دا هاویه شن یان نا، مه سه له میزاجی خه لکیش، که کات رؤیشت گورانیش رو وده دات، بهلام مرؤف پیناسه ای جیا بوق گوپانی خوی و شته کانی دیکه ده خاته بوبو. زور شت له جیی خویدا نه ماوه، تیپوانی خه لک بوق ریان، عهشق، سامان، خیزان..... زوریه ای ره فتاره کانیشمان (کار) نییه، (کار دانه وه) یه، میشک له پشوودایه و زمان و دهست بونه ته ئاغای مهمله که ت.

شورپشی ته کنولوژیا به هه مهو داهیتانه کانیه وه خودی داهیتانا له بشهی زوری مرؤفه کاندا کوشت و کردنی به بکارهتیه ریکی دهسته و هستان، ئه و کوداهیتانا چهند بونه هوی جوانکردنی ریان هیند و زیارتیش خودی جوانیان